

VESTI
IZ SLOVENIJE

ZAPIRANJE PODEZELSKIH LJUDI pa služi komunistom tudi za drug namen. Kadar jim namreč v najbližje ka- zensko taborišče in ljudje mora- jo delo opraviti zastonj kot ka- zenjci. Komunistični valpti- vihte nad ubogimi kmečkimi tla- čani svoj bič huje kot so ga kdaj grajski valpti v davnih časih.

NEPRESTAN STRAH, da bo vsak čas priropotal policijski avto in odpeljal tega in onega ali pa celo naselbino, ljudem strašno ubija živce in voljo do življenja samega.

GOSPODARSTVO PA TA- KO. — Kmetje od Sv. Trojice morajo hoditi tlačaniti s konji in vozovi na Pohorje, 30 do 40 km daleč in še več. Doma ni niko- gar, da bi obdelal domače polje in vinograde. Potem so ljudje pred sodiščem toženi, da so svo- je gospodarstvo nalašč zanema- rili.

ŽIVINO POBIRAJO KAKOR SE JIM ZDI. — Kmetiskim hi- šam so pobrali tudi zadnjega prašiča in zadnjo kravo, če jim je tako bilo treba iz neznanega razloga. Kmet nima ne živine ne goveda. Pa naj pogojni in ob- znanjci, ki so nekdanji obdelovalci, si- cer gde v ječo.

V TOVARNAH JE PODO- BNO. — Vodje obratov so odgo- vorni da se doseže plan. To se pravi, da vsako podjetje proiz- vaja toliko kolikor so mu komu- nistični gospodarji v začetku le- ta predpisali po titovskem planu. Te številke so pogosto pisane tja v en dan. Ali nič ne poma- ga, obratovodje so kljub temu odgovorni. Zato preobremenju- jejo stroje in ljudi in kar naen- krat obratovanje odpove. Tedaj pa gredo vodje obratov in pred- delavci v zapor radi sabotaže ali brez skrbnosti in malomar- nosti.

MLADINA bo delala pokoro kakor jo dela sedaj hitlerjan- ska. Mnogo so je pokvarili in sfsanizirali, da jim slepo služi.

TEROR PA TAK, da niti mi- sliti ni, da bi od znotraj bil kak prevarat moč.

MARIBORSKI SKOF Dr. Dr- žečnik sedaj ni zaprt. Ne more pa nič. Komunisti hujskajo du- hovščino proti njem, organizirajo nove "cerkve", da bi razdvo- jili duhovščino in jo oblatili med ljudmi. Vprizarjajo po Hitler- jevem zgledu "proces" o nemo- ralnem življenju posameznikov in z veliko reklamo to objavljajo, kakor, da so vedno in vsa- kokrat vsi duhovniki na zatožni klopi. Strašno je trpljenje posa- meznikov med duhovniki ali še

hujše posledice so za splošnost. Ljudem hočejo vzeti zadnjo du- hovno oporo.

MED KOMUNISTI V TR- STU. — Za skupino komunistov, ki drži s kominformo v Trstu so se opredelili vsi italijanski ko- munisti in znaten del slovenskih in hrvatskih komunistov. Ta skupina ima veliko večino med komunisti v Trstu. Ta skupina deluje izključno po navodilih ko- munistične stranke za Italijo pod vodstvom Palmira Togliat- ti-a. Ta skupina deluje izklju- čno le na ozemlju ameriško-bri- tanske cone Trsta. V jugoslo- vanski coni so ti komunisti pre- ganjani tako kot drugod po Ju- goslaviji.

TITOVSKA KOMUNISTI- ČNA SKUPINA ima samo slo- venske in hrvatske komuniste v Trstu. Ta skupina je po razce- ju komunistične stranke napra- vila svoje odbore in organizaci- je. Dela po navodilih iz Belgra- da. Ima dnevni časopis. Sedež njene organizacije je v Kopru v jugoslovanski coni a deluje tudi v coni A. Ta skupina pa je v ameriško-angleški coni zelo majhna in še med seboj so raz- biti.

POŠTA. — Svoboda pisemske tajne je taka v titovini, da mo- rajo pismo, ki jo ljudje dobe od zunanjih dopisovalcev, skrbno skrivati. Ni sicer cenzura, ki bi vsako pismo brala, ali je cenzu- ra, pri kateri nikoli ne veš, ka- tero pismo pride pred oči OZ- novskega cenzorja. So slučaji, da puste človeka pri miru mese- ce in celo leta. Ne ve, da ga opazujejo a mu vse preberbo. Naenkrat pride "preiskava" in "razprava" in vsa zasebna pisma so dokazi, da je "sovražnik na- roda" in ima zveze z "reakcijs- narji" zunaj države.

Slovenci v Franciji

Iz Meurčin poročajo, da tam Slovenci še lepo vzdržuje- jo svoje narodne organizacije in tudi za katoliško življenje le- po skrbje. Velika opora jim je Mnagr. Zupančič, ki med njimi pastiruje. Nekaj jih je podle- glo propagandi iz Jugoslavije in so odšli domov. Sedaj kar po vrsti pišejo, kako slabo se jim godi. Bi se radi vrnili, pa ne morejo več. Nihče jim sedaj ne more pomagati, dasi so se neka- teri prijatelji in sorodniki obr- nili že na vse strani. Vzdržuje- jo zveze s Slovenci, ki so še o- stali v Westfaliji, posebno s priljubljenim župnikom Ten- sundernom in Recklinghausen. To je tisti nemški župnik, ki se je samo iz ljubezni do Slo- vences in dela med slovenskimi naseljenci naučil tako dobro slovenski, da govori slovenski jezik kot bi bil rojen Slovenec. Med tem mu je umrla mati, ki je po svojem sinu, župniku spo- znala in vzljubila Slovence in veliko dobrega zanje storila. Vsi Slovenci poznajo to ime in molijo za pokojno. V februarju letos so Slovenci v Meurčin imeli lepo društveno priredi- tev. Tudi seje zveze so redne. Pevski zbori zopet prirejajo koncerte slovenskih pesmi. V zadnjem času je življenje po- stal nekoliko lažje, cene so ne- kaj padle. Umrla sta rojak Tuhtar in gospa Hribovšek.

Tri na dan

Sovjeti sedaj ne vedo, kako bi se izlepa zmazali z berlinsko blokado, s katero so jo tako po- šteno polomili.

Mislili so, da bodo z blokado pognali Amerikance iz Berlina in potem sami gospodarili tam.

Menda so Sovjeti nekje sliša- li 6 besedi: bluf. Toda k Ame- rikanem bi se morali priti učiti, kako se bluf učinkovito uporab- ja.

Eisler aretiran v angleški luki

Voditelj komunizma v Ame- riki je bežal — Komandant ladje mu je pomagal — An- gleška policija odločna — Ladjo so zadržali in končno Eislerja zaprli.

London, Anglija. — Gerhart Eisler, vodja ameriških komu- nistov, ki ga je USA policija označila za najnevarnejšega komunisto v Ameriki, je nare- dil s svojim begom iz USA sve- tovoljno senzacijo. Vkrca se je na poljsko ladjo Batory in si- cer tajno, brez vseh dovoljenj v zadnjem trenutku predno je la- dja odplula iz newyorške luke na svojo redno pot v Gdinijo na Poljskem. Hotel je priti na ta način lepo preko Poljske v vzhodno Nemčijo, kjer je že i- menovan za profesorja na uni- verzit v Leipzigu. S svojo "črno" vožnjo pa je hotel tudi pobe- gniti iz rok ameriške policije in sodnije, ki ga obtožujeta, da je ponarejal potne listine in nare- dij v svojem komunističnem de- lovanju še druge prestopke ameriških zakonov. Sodno po- stopanje proti njemu je v teku. Branil se je iz svobode, ker je položil 23.000 dolarjev kavcije, da bo na razpolago sodišču ka- darkolj ga bo zahtevalo. Vseka- kor se je konca razprave in sode- tako bal, da je pustil, da je kavejta propadla in poskušal pobegniti iz dežele. Ameriška policija pa je na ladjo izroči- la "črna" potnika in pre- dno je ladja prispela v prvo luko, kjer mora po voznem re- dudu pristati, v Southampton v Angliji, so ameriške obla- sti zaprosile angleško policijo naj Eislerja aretirajo, vzame z ladje in pridrži v zaporu v An- gliji dokler ne bo končano po- stopanje, da se izroči nazaj v Ameriko. Angleška policija je res pričakala ladjo v luki Southampton in takoj zahteva- la izročitev Eislerja. Poljski zastopnik se je izročitvi uprl in kapetan ladje se je postavil na stališče, da potnika ne izroči, ker njega nič ne briga drugega kot to, da je Eisler plačal vožnjo, čeprav se je ukrcal na lad- jo na "črno." Po štiriurnih po- gajanjih se je angleška polici- ja vrnila z ladje brez Eislerja. Toda vrnila se je kmalu s pis- menimi naročili za komandanta ladje, da ne sme odpluti iz lu- ke, dokler Eisler prebiva na njej. Da bi mogla ladja nade- lavati pot, ni preostajalo kot da- vodu ni samo na eni ampak na vseh frontah. Posebno je sva- ril pred tistimi sovražniki, ki se- daj na novo skušajo razrušiti zgradbo in pridobitve jugoslo- vanskega socializma. To je po- ziv tajnim agentom naj pazi- jo na upornike v komunistični stranki. Poleg tega jih je pose- bej opozoril, da naj preganjajo kmete, ki se upirajo socializa- ciji in ne dajo svoje zemlje in posestev prostovoljno v sovhoze, prisilne zadrage. Končno je Ti- to rekel tudi, da se boji "sovr- žnih razredov," ki se skušajo vtihotapati v jugoslovansko gos- podarstvo in razrušiti njegov so- cialistični ustroj in razvoj.

Sodelovanje z Rusi v Berlinu napreduje

Zapadni Berlin dobil samo- upravo — Sporazum glede prometa v celim mestu skoraj gotov.

Berlin, Nemčija. — Zapadne velesile so dale v svojih conah Berlina dejansko vse tiste pra- vice nemški upravi, ki jih bo imela nemška vlada v zapadni Nemčiji. Pozvale so Rusijo, naj stori isto za svojo cono, da bi dobilo celotno mesto enotno samoupravo.

Berlin, Nemčija. — Zastop- niki štirih velesil so dosegli sko- raj popoln sporazum glede prometa in trgovine med za- padnimi in vzhodnimi conami Berlina in Nemčije. Upajo, da bo sporazum objavljen v pri- hodnem tednu. Amerika in Ve- lika Britanija sta mnogo popu- stili, samo da bi do sporazuma prišlo. Dočim so pogajanja po- tekala v zelo prijateljskem to- nu, pa sovjetsko časopisje na- pado Anglijo in Ameriko, da bojkotirata sporazum o pre- kinitvi blokade. Ameriški za- stopnik je v zelo ostrem tonu izjavil, da so očitki brez vsake podlage.

Tito se boji

Poziva tajno policijo, da ga čuva — Vidi strahove na vseh frontah.

Belgrad, Jugoslavija. — Tito je govoril svojim tajnim polici- stom in jih pozval naj s podvo- jenimi silami čuvajo njegov re- žim. "Zalostno dejstvo je," je rekel, "da moramo sedaj biti na straži ne samo na eni ampak na vseh frontah." Posebno je sva- ril pred tistimi sovražniki, ki se- daj na novo skušajo razrušiti zgradbo in pridobitve jugoslo- vanskega socializma. To je po- ziv tajnim agentom naj pazi- jo na upornike v komunistični stranki. Poleg tega jih je pose- bej opozoril, da naj preganjajo kmete, ki se upirajo socializa- ciji in ne dajo svoje zemlje in posestev prostovoljno v sovhoze, prisilne zadrage. Končno je Ti- to rekel tudi, da se boji "sovr- žnih razredov," ki se skušajo vtihotapati v jugoslovansko gos- podarstvo in razrušiti njegov so- cialistični ustroj in razvoj.

Vojna sega že v južno Kitajsko

Canton, Kitajska. — Komu- nisti so prodrl tako globoko v srednjo Kitajsko, da je voja- škni komandant Cantona pro- glasil mesto za vojno cono. Ka- kor znano se je nedavno kitaj- ska vlada preselila v Canton.

Sponsorji naj oprostite

Prva skupina slovenskih be- guncev je prišla v Clevel- land nenapovedana

Včeraj zjutraj je bilo precej razburjenja v Clevelandu radi nenadnega prihoda prve begun- ske skupine. O prihodu nihče ni bil obveščen. Niti urad Lige, ni- ti škofijaki odbor za naselitev beguncev, niti sponzorji. Na- sprotno, vsa obvestila, ki smo jih prejeli so bila napačna in na- povedovala prihod za okoli pol- dne. Med tem so se begunci po- javili na kolodvoru ob petih zju- traj. Šele s kolodvora so neka- teri, ki so vedeli za telefonske številke svojih sponzorjev, pri- šli z njimi v stik, ti pa so potem obvestili druge. Ob kakih sed- mih so potem prišli zastopniki škofijskega odbora na kolodvor, v imenu naše Lige gospod pa Mr. Anton Grdina Sr. Ti so brž ukrenili kar je bilo potrebno. Tekom dopoldneva so bili pa že vsi begunci na svojih mestih, tudi tisti, ki imajo sponzorje izven Clevelanda. Kako je na- stala pomota, da Clevelanda ni nihče obvestil, še ne vemo. Te- kom dneva so organizacije za- jeli pravčasno obveščeni. — Li- ga Katoliških Slovenskih Ame- rikanecv.

Eisenhower ozdravel

Washington. — General Ei- senhower se je okrepljen vrnil s počitnic v Washington. Takoj je imel sejo šefov generalnih šta- bov. V bodoče misli general, da bo zopet šel na svoje delo na Columbia University, po en dan v tednu pa bo v Washingtonu, da opravi posle kot predsedni- kov vojaški svetovalec.

Razne najnovejše svetovne vesti

RIM, ITALIJA. — Vatikanski poročilo pravi, da je Kar- dinal Mindszenty v ječi znoel. Poročila se pozivajo na nekega zdravnika, ki je zadnji čas pobegnil iz Madžarske in ne more raz- kriti svojega imena. Pravi, da izgleda kardinal kot bebec, ima vedno usta odprta, oči zmešane, diha zelo neredno in z velikimi težavami in sploh ni več gospodar svojih čutil in moči.

WASHINGTON, D. C. — Bivši ruski trgovski ataše v Me- hiki, ki je sedaj v zasebni službi v New Yorku, Dr. Kiril Alexev, je izpovedal pred senatnim odborom, da je dve tretjini sovjetskih diplomatskih uradnikov ob enem tudi vohunov za sovjete. Dodal je, da je 5% komunističnih vohunov v USA izmed državljano- ve dežele, drugi pa so vsi pod plaščem kake diplomatske misije, ali vsaj uradne službe za Sovjetsko Unijo ali kako njeno satelitsko državo.

LAKE SUCCESS. — Italijanske kolonije bodo razdeljene sedaj med Italijo, Francijo, Veliko Britanijo in Etiopijo. Tako je sklenil politični odbor Zveze Narodov. Ta sklep mora potrditi še glavna skupščina Zveze Narodov. Rusi so predlagali, da naj vse bivše italijanske kolonije upravlja poseben odbor Zveze Narodov, pa je bil ta njihov predlog zavrnjen. Po sedanjem sklepu bo Velika Britanija upravljala Cirenaičo, Italija Tripolitanijo, Francija Fezzan in Etiopija Somalijo. Vse te kolonije naj bi pa v desetih letih postale neodvisne države.

NEW YORK. — Sovjetski zastopnik je v debati o svobodi časopisja gladko priznal, da Sovjetska Unija ne misli ukiniti cen- zure pism in tudi ne cenzure poročil, ki jih pošiljajo zunanji do- pisniki svojim agencijam. Sovjetska Unija smatra pisemsko cenzuro še vedno za potrebno.

Med Slovenci v Argentini

Pogreb pok. Jožefa Hladnika. Že smo poročali, da so pok. Jože- fa Hladnika pokopali na pokopa- lišču v Lomas de Zamora. Po- greb je bil 31. marca ob pol pe- tih popoldne. Pogrebni spreved je vodil g. župnik Karol Zajc ob- asistenci g. Bratuliča in Grar- ja. Pogreba se je udeležilo pre- cej slov. emigrantov.

V U. S. A. je odpotoval z la- djo Langfitt medicenec Kokalj Danielj. V Argentino je prispel lani ter je bil zaposlen kot elek- tričar na državnih javnih delih na Barrio Peron. Na pot mu želimo vso srečo in veliko uspe- hov.

Najmlajši slovenski Argentin- ci. — V družini Vinka in Pavle Bakalič v Fraternalu so dobili v petek, 1. aprila, zdravo hčer- kico. Willemparta Marjana in Marijo je 4. aprila razveseli- sinček, ki je bil ta dan rojen. Finka Božo in Tilko pa nasled- njega dne hčerka. Srečnim star- šem naše čestitke!

Franček Zabukovec. V bolni- šnici v Ramos Mejia je umrl 1. aprila Franček Zabukovec, sin- nihče obvestil, še ne vemo. Te- kom dneva so organizacije za- jeli pravčasno obveščeni. — Li- ga Katoliških Slovenskih Ame- rikanecv.

Darovi za begunce

Za begunce so darovali:

Po \$1: Peter Duhovnik, Italia- napolis, Ind.

Po \$2: Neimenovana.

Po \$3: John Kosir, Chicago, Ill., Mary Mencinger, E. 74 St. Cleveland.

Po \$5: Mr. in Mrs. Joseph Gogala, 824 London Rd., Clevel- land; Mr. John Komick, 10126 Pelton Ave., Inglewood, Cal.

Po \$10: Justina Volarich, Greenwood, Wis.

Federalni urad posredu- je pri Fordu

Detroit. — Federalni urad bo posredoval v stavki delavstva pri Ford Motor Co. Lastništvo je izjavilo, da bo rado sodelo- valo pri posredovanju, da pa bo vstrajalo, da ima vedno pra- vico samo določiti način pro- dukcije.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Sesta obletnica—

V sredo ob 7:15 bo v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Rose Vidmar v spomin šeste obletni- ce njene smrti.

"Pri Kapelci"—

Prihodnjo nedeljo bodo igralci sv. Vida igrali ob 7:30 zvečer v šolski dvorani na splošno zahtevo ponovno igro "Pri Kapelci." Doslej so jo igrali že štirikrat in vselej z velikim uspehom. Zadnjič so igro predstavili isti igralci v Indianapolis, Ind. Ljudje so bi- li zelo zadovoljni in igralcem iskreno hvaležni. V nedeljo bo poslednja igra v tej sezoni. Naj nihče ne zamudi.

Domov je prišel—

Iz Lakeside bolnišnice se je vrnil John Krnc iz 1059 Addi- son Rd. Sedaj je doma in lah- ko sprejema obiske. Znanci in prijatelji bodo dobrodošli.

NOVI GROBOVI

Mary Tomšič

Včeraj popoldne je nenado- ma umrla Mary Tomšič iz 6014 Glass Ave. Rojena je bila v va- si Zgornje Bitnje pri Kranju, župnija Smartno. Od tam je prišla v Ameriko pred 43 leti. Zapušča nečake Ralph, Char- les, Joseph in Viktor Wohlge- muth in nečakinjo Alfana Bral- dich, hčerke in vnuki. Bila je članica Slovenske Zenske Zveze št. 10, Sv. Ana št. 4 SD in Su- preme Forest Woodmen Circle. Pogreb bo v četrtek zju- traj ob 9:15 iz Zakraskovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in na pokopališče Kalva- rija.

Martin Škrbec

Včeraj zjutraj je umrl Mar- tin Škrbec. Izdihnil je v St. Alexis Hospital. Pogreb oskr- buje Zakraskov pogrebni za- vod. Podrobnosti bomo še obja- villi.

Razveseljiv napredek Slovencev v Argentini

Buenos Aires, Argentina. — V slogi je moč. Resničnost tega našega pregovora dokazuje na- ša najnovejša gospodarska pri- dobitev: začetek ustanovitve ve- like slovenske naselbine v uBe- nos Airesu. Česar bi posameznik ne zmoget, se je posrečilo večji skupini marljivih in varčnih Slo- vences. Dne 31. marca t. l. je bilo namreč na dražbi kupljeno veliko stavbišče nad 40.000 kv. m, na katerem so sčasoma lahko zraslo kakih 160 slovenskih hiš. Stavbišče je bilo kupljeno po ze- lo ugodni ceni, namreč po \$7.90 za kv. m. Plačilni pogoji so ugod- ni.

Za razdelitev zemljišča na po- samezna stavbišča, od katerih bo vsako obsegalo najmanj 200 kv. m. in za ureditev vseh potrebnih formalnosti za prenos lastninske pravice na kupce bo poskrbel upravni odbor, ki so si ga intere- senti postavili na sestanko dne 27. marca.

Komunisti pred Shang- haiem

Shanghai, Kitajska. — Ko- munisti so že tako blizu mesta Shanghai, da so tuje zrako- plovnice družbe prenehale dela- ti in voziti. Komaj so še kake zveze med mestom in zunanjim svetom. Tisti ljudje, ki so hote- li oditi, so že odšli iz mesta.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA
Za Zed. države \$8.50 na leto;
za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
Za Kanado in sploh za dežele
izven Zed. držav \$10.00 na leto.
Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES
United States \$8.50 per year;
\$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th 1938, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 97 Tues., May 17, 1949

Rev. Matija Jager:

Pesnik in glasbenik Ivan Zorman

Ob jubilejih ljudi, ki so izkoriščali svoj talent za dela trajnejših vrednosti, ki bogate narodovo kulturo, je zelo prav in koristno za nas in za kasnejše rodove, da pregledamo taka dela. Postala so narodova last in na ta način jih za narod ohranjamo, da se ne poizgube.

Ivan Zorman je gotovo največji med Slovenci v Ameriki v pesmi in v skladbi. Je tako velik, da nima tekmeča. Často se bo pridružil pesnikom in glasbenikom slovenskim v Evropi in tam zastopal odlomek našega naroda, ki se je tu v Ameriki naselil. Zorman bo pričeval, da smo domovini ljubili in jo častili, ko nas že davno več ne bo. Zorman je slovensko pesem v Ameriko presadil in tu za njeno umetniško višino skrbel. Zorman je nove bisere slovenske kulture oblikoval.

Njegovo pesniško delo. Ne mislimo naštevati vsega kar je Ivan Zorman napisal. Naštetimo samo liste, ki so njegove stvari prinesli in ponatisnili, da bi videli Zormanov pesniški pomen.

Posamezne pesmi Ivana Zormana so bile priobčene v skoro vseh slovenskih časopisih in revijah v Ameriki, največ v mesečniku "Času" (Cleveland in New York), v mesečniku "Cankarjev glasnik" (Cleveland) in v dnevniku "Ameriška Domovina". Več pesmi je bilo priobčenih tudi v stari domovini: v Koledarju Mohorjeve družbe v "Mladiki" in v dijaškem listu "Mentorju". Nekaj pesmi je tudi objavilo "Duhovno življenje" v Argentini.

Ocene za vsako zbirko sprti so priobčili vsi naši ameriški časopisi in revije. V domovini sta "ocenjevala knjige dr. Ivan Lah v "Jutru", "Slovenskem narodu" in "Zvončku", Dr. Jože Debevec v "Domu in svetu", "Slovenču" in "Mentorju". Ocene so napisali še sledeči: Ksaver Meško o "Poeziji" v "Edinosti" (1920); dr. Anton Debeljak o "Liričnih spevih" v Ljubljanskem Zvonu (1925); v "Mladiki" so pesniške zbirke ocenili F. S. Finžgar, dr. Jože Pogacnik in "R. C."; "Pota ljubezni" in "Iz novega sveta" je ocenil dr. Tine Debeljak v "Slovenču" (1931 in 1938); o "Potih ljubezni" "Zenski svet" (1931). Dr. Franc Trdan je obširneje spregovoril o Zormanovem pesniškem in glasnem delu zlasti v "Slovenču" in "Mladiki" leta 1939 ob Zormanovi petdesetletnici.

V antologiji "Slovenske lirike" (Ljubljana, 1944) vidimo pet Zormanovih pesmi.

Najnovejše pesmi (1938-1948) so bile objavljene v "Ameriški Domovini", v "Cankarjevem glasniku" in v "Vestniku fare sv. Lovrenca" (Cleveland).

Zormanova pesniška dela so izšla v tehle zbirkah: Poezije 1919, Pesmi 1922, Lirični spevi 1925, Slovene (Yugoslav) Poetry 1928, Pota ljubezni 1931, Iz Novega sveta 1938.

Zorman se je učil orgel, klavirja in harmonije najprej pri svojem očetu, Ivanu Zormanu, in sicer od svojega 6. do 14. leta. Če sodimo po spričevalu iz Orglarske šole v Ljubljani iz l. 1882, je bil Ivanov oče gotovo eden najboljših učencev Antona Foersterja in drugih učiteljev te šole.

Sin Ivan je v oktobru 1898 kot devetleten deček prvič javno igral na orgle na Šmarni gori, ko je pod nadzorstvom svojega očeta spremljal slovensko mašo. Pozneje je tri leta študiral glasbo na Glasbeni šoli Western Reserve univerze v Clevelandu. Privatno ga je tri leta poučeval na klavir virtuoz Adolf Schroeder, učenec Franza Liszta.

Od leta 1905 do 1918, in zopet od leta 1926 dalje je organist in pevovodja v cerkvi sv. Lovrenca v Clevelandu. Medtem je tudi pogosto nastopal kot orkestralni dirigent in koncertni pianist. Poleg cerkvenega zbora "Slovenije" je Zorman pevovodja še pri sledečih zbiorih: "Zvon" (od l. 1934), Mladinski zbor fare sv. Lovrenca (od l. 1934) in Clevelandka Glasbena Matica (od l. 1940). V letih 1905 — 1912 je bil pevovodja pevskega društva "Triglav". Vodil je tudi češkoslovaški pevski zbor "Krivani" (1930-1940). V teh letih je s temi zbori podal najmanj 150 koncertov, opert in oper.

Zormanove skladbe so tele: Vprašanja, Brezi, Nekje v Franciji, Ladje bele, ladje bele, Pomlad, Dekle na vrhu, Tulipan. Oj večer je že, Spomin, Pesem starca, Nekdaj in sedaj, Pesem o nevesti, Zormanovi dvospevi: Pred slovesom, Izprehod, Dekliška pesem, Naokrog, Trobentica. Za troglasi ženski zbor je Ivan Zorman uglasbil pesem zdaj vem, za mešani zbor pa Zdravica, Ob potoku, Ob pomladni zori, Psiček laja hov hov hov, Ljubi fantič srečno hodi, Srebrnomašniku v pozdrav, Ladje bele ladje bele, Vprašanja, Mornar, za moški zbor: Moja ljubav, Pesem o rožmarinu, Venček slovenskih narodnih pesmi, Triglav, Ljubezni pro-

šnja, za mladinski zbor pa Pesem ameriške mladine, enoglasno s klavirjem in Crikli, dvospev s klavirjem. Naštetimo še glavne Zormanove cerkvene pesmi:

Bog pred tvojim veličastvom, V ponižnosti klečimo, Pred Bogom, O naša Gospa! Marijino ime, Marija cvetica, Zdrava Marija, O Jezus, luč sveta, O srečna duša, Glej zvezdice božje, Poglejte čudo! V božični noči, Ave Maria (solospev, v latinščini), O salutaris, Sveta Mati.

Poleg tega je Zorman priredil okrog 50 slovenskih narodnih in drugih pesmi za tro-in četverglasni ženski zbor. Nad 200 dvoglasnih priredb za mladinski zbor predstavlja njegovo delo med ameriško mladino slovenskega porekla.

Ivan Zorman je dovršil osemrazredno osnovno šolo l. 1903 v Ely, Minnesota. Srednješolsko izobrazbo je prejel v St. John's College, Collegeville, Minn. (1903 — 1904) in v Central Institute v Clevelandu (1904 — 1907). Od l. 1907 do 1910 je obiskoval Western Reserve univerzo in nato, kakor že omenjeno, še glasbeno šolo te univerze.

V slovenščini je Zorman samouk. Njegov oče mu je že v zgodnjih deških letih oskrbel slovenske čitanke in leposlovne mesečnike (Dom in svet, Ljubljanski Zvon, Slovan). Pozneje je sam z veliko ljubeznijo prebiral slovenske pisatelje in pesnike ter jezikovne in jezikoslovne veščake (Škrabec, Strekelj, Tomineš, Breznik, Ramovš in drugi).

BESEDA IZ NARODA

Ob 60-letnici pesnika ameriške Slovenije

Ivana Zormana sem prvič srečal pred kakimi petnajstimi leti, ko je predaval o slovenski književnosti v Slovenskem narodnem domu na St. Clair-jevi aveniji. Spominjam se, da je napravil zelo dober vtis name. Vzlic temu se mu nisem skušal približati, da bi se osebnost seznanila. Tiste čase sem se namreč še vedno vdajal zmotni domnevi, da mora človek dajati prednost politični barvi pred vsem drugim in da se pošten človek ne more družiti z nikomur razen s takozvanimi naprednjaki (od katerih pri nas le premongi niso imeli drugega spričevala za svojo naprednost, kakor da niso hodili v cerkev ali niso mogli prenašati pogleda na črna kolenja). O Ivanu Zormanu pa je bilo znano, da je bil, kakor njegov pokojni oče, celo organist pri sv. Lovrencu! Vrh tega so bile njegove pesniške zbirke tiskane pri "Ameriški Domovini", klerikalne publikacije so sempat-ja objavljale njegove pesmi in glas je šel o njem, da je bil do- bro zapisan pri naših duhovnih gospodih! Ta čudna očala so bila kriva, da sem videl v njem (Bog mi odpusti to neznanosko neumnost!) zgolj — klerikalca pa še precej črnega! In klerikalec v našem slovarju ali leksikonu niso bili ljudje.

Mea culpa, mea maxima culpa! V kakšne neumnosti ne zapeljelo človeka mladostna nedozorelost, slepa zaverovnost v bleščeča gesla in zveneče fraze in neprevlečena politična modrost? Tako je, kadar človek meri kulturne vrednote z vatilom politične pripadnosti in zagrznosti.

Nu, tudi jaz sem vsemu temu odrasel. Potem je nekoga dne "Cankarjev glasnik" priobčil Zormanovo pesem "Izseljenec". Ta pesem me je prešinila kakor že dolgo nobena ne, za- dela najintimnejše strune v moji priseljeniški duši. Tedaj so se mi odprle oči in spoznal sem v Zormanu velikega pesnika, pesnika po božji volji kakor so bili Prešeren in Gregorčič in Askerc in Gradnik in Župančič — kar še poveča njegovo vrednost za nas — pesnika ameriške Slovenije, ki se smeje in plaka, vriska in vzdihuje, upa in zdvaja, trpi in veseli, šali in modruje v njegovih poezijah in kateri je postal buditelj, trubač, kašpot in znanilec in tolmač njenih skritih upov in želja. Takrat sem posegel po njegovih poezijah in se poglubil vanje, jim odprl vrata v svojo dušo in srce, da so pro- niknile v najgloblje kotičke moje notranjosti; in od takrat so ti dragoceni zvezki (Poezije, Pesmi, Slovene Poetry, Pota ljubezni in Iz Novega sveta) na častnem mestu v moji knjižnici omari, poleg Prešerna, Župan-

čiča, Gregorčiča, Askerca, Gradnika in drugih ljubljencev slo- venske Muze, kjer lahko vsak čas posežem po njih in zaja- mem iz njih vere ali upanja ali kar zahteva notranja potre- ba, predvsem pa lepote, ki de- hti iz sleherne kitice kakor vonj naglja in rožmarina.

Toda namen teh vstic ni opravičevanje zaradi nekdanje- ga preziranj, izvirajočega iz mladostne neizkušenosti; za to sem se mu oddolžil že pred le- ti v preminulem Cankarjevem glasniku. Moj namen je, opo- zoriti na dvoje, za ameriško Slovenijo pomembnih obletnic, namreč na šestdesetletnico pe- snikovega rojstva in trideset- letnico izdavanja njegove prve pesniške zbirke "Poezije" (1919). Ko sem bil minuli te- den sicer nekoliko kasno opo- zorjen na prvo (pesnik je bil rojen 28. aprila 1889. v Šmar- ju pod Ljubljano), dočim so me "Poezije" spomnile na dru- go, sem dejal sam pri sebi, da se več kot spodobi, da človek napiše o tem nekaj vstic, ne zaradi hvale — to mu dovolj zvonko pojo njegova lastna de- la, njegove poezije pa tudi skladbe! — temveč zato, da se ne pozabi, da smo Bogu dolžni zahvalo za najdražje, kar more doseči kulturni narod v svojem razvoju — svojega lastnega po- eta.

Ko je bil današnji jubilar še majhen deček, ga je njegov oče nekoč peljal na Prešernov in Jenkov grob na kranjskem pokopališču. Morda je bil te- daj Prešernov ali Jenkov duh navzoč, morda so pretresle de- čkovo dušo očeteve besede o vzvišenem poslanstvu pesnikov, morda sinje nebo, ki se je bo- čilo nad prelepe pokrajine, na- slojnjeno na Triglavsko pogor- je, Karavanke, Kamniške pla- nine in Šmarno goro: bilo že to ali ono ali vse skupaj, mladi Ivan je tedaj v mislih izrekel tiho, gorečo željo, da bi postal slovenski pesnik. Tako je bil poznejši pesnik prav za prav ti- sti trenutek na kranjskem po- kopališču rojen in krščen; in ne- vidna botra sta bila France Prešeren in Simon Jenko. Sprič- o tega res ni bilo nič čudnega, da se je Ivanu izpolni- la njegova otroška želja in da je naposled dozorel v pe- snika ameriške Slovenije, o ka- terem smemo reči brez vsakega pretiravanja, da spada v vz- višen družbo naših največjih pesniških duhov od Vodnika in Prešerna do Gradnika in Žu- pančiča.

Da bi ga nam dobrotna uso- da ohranila v zdravju in vesa- lju še mnogo let in da bi vse- razodstl vsaj še z eno novo zbirko svojih krasnih, blago- zvočnih poezij!

Ivan Jontez.

Opazke in pripombe

Cleveland, Ohio. — Kašne strahopetne šleve so naši kra- sni sopotniški kapitan! Kako se izvijajo in opravičujejo, da niso komunisti, da niso za ko- munizem, da s komunizmom nimajo nič opraviti — kakor bi jih vest na moč grdo pekla! Vzemimo na primer našega klavernega viteza v lončenem oklepu in čeladi Toneta Gar- dna, ki že pet ali šest let z vsi- lito lomi svoj leseni uma meč za hostarskega maršala Tita z vsi njegovo obojejnako bando komunističnih rabljev in morilcev in njegovega učitelja v krvavi umetnosti zatiranja Stalina, odkar pa so zvezne oblasti pokazale, da jemljejo prekleto resno stalinovsko pe- to kolono v Združenih državah, je z ostalimi krasnimi tovariši stisnil rep med noge kakor po- lito kuže ter začel cviliti, da se mu godi vnebovpijoča krivica, kajti on ni noben sopotnik, on je samo za mir, ljudje božji, samo za m-m-mir! To je po- polnoma v soglasju s komuni- stično taktiko, ki temelji na pravilu, da je vsaka laž, vsako zavijanje krepkost, dokler kori- sti komunistični "veliki stvari". Ker so trenutno znani sopotni- kiki in kameradi v U. S. tej ve- liki stvari bolj v nadlogo ka- kor v korist, je nova "linija" ali direktiva, da je treba so- potniške zveze in simpatije na vsak način pokriti, zamečkati in zatajati.

V soglasju s koristni tiste svetovne revolucije, katero je Tone Garden še leta 1940. s Stalinom vred obodil kot "naj- večjo nesrečo in pogubo ne sa- mo za proletarsko Rusijo, mar- več za delavstvo po vsem sve- tu" in to svojo obsodbo podkre- pil z neoprekano izjavo: "Kdor tega ne vidi, je slep; kdor to odobrava, z vsemi re- presijami in despotizmom vred, je preverjen in sadiš", sedaj isti Tone Garden joče in stoče v svojem angleškem uredni- škem stolpcu pod naslovom "Peace is — subversive..." čes da dandanes v Ameriki proglašajo za komunista sle- hernega človeka, ki je odkri- to, iskreno za mri in proti vo- jni.

Tone seveda dobro ve, da je njegov članek z naslovom vred od začetka do konca popolno- ma kvajalen; dobro ve, da si z golim prizadevanjem za mir še noben posameznik ne orga- nizacija v Ameriki ni zaslužila mesta na listi prevratnih or- ganizacij, sestavljeni v justič- nem departmantu; dobro ve, da so si te organizacije (in po- samezniki) priskrili to dvom- ljivo odliko z delovanjem za komunistično "veliko stvar" in s simpatiziranjem z nameni in cilji komunistične svetovne re- volucije; dobro ve, da je ogromna večina Amerikancev proti vojni in za mir, vključiv- ši predsednika Trumana in dr- žavnega tajnika Achesona, am- pak ne za mir za ceno podlož- nosti Kremlinu; dobro ve, da ogromna večina Amerikancev od predsednika Trumana nav- zdel od zadnjega hrbovca že- li, da bi nam ne bilo treba ne- prestano metati milijard dolar- jev za oboroževanje, katero je iz- jzvala Sovjetska zveza s svojo brezobzirno politiko ekspanzije in napadanja in vrtnaja od- znotraj po širni zemeljski obli- in katero se ne more omejiti; dokler Sovjeti ne pokažejo z de- janjem resničnih mirovnih namenov; dobro ve, da je tako- zvana "protikomunistična hi- sterija" komunistična iznajda, s katero skušajo diskrediti- rati ameriško vladno in nahu- skati ameriško ljudstvo proti njenemu prizadevanju, da v na- prej obvaruje Ameriko pred njenimi notranjimi sovražniki; dobro ve vse to, pa vzlic temu zavraja svoje čitatelje, to je članstvo SNPJ, da ni tako, da so ameriški elementi, vklju- čivši Sane, ki so bili označeni za prevratnike, zgolj za mir!

S tem Tone pred vsem svetom potrjuje, da verjame, v dr. Goebbelsovo geslo, da so ljudje vedno pripravljeni pogoltniti vsako laž, če jo le dovolj dolgo ponavljajo; in da smatra celotno članstvo SNPJ za navadne be- bice, preneumne, da bi mogli spregledati njegovo otročje prozorno igro.

Vprašanje je, ali je članstvo SNPJ res tako zabito, kakor mislijo on in njegovi tovari- ši v glavnem odboru?

Če ni Tone Garden zgrešil svojega pravega poklica, potem res ne vem, kdo ga je kdaj zgrešil; križ je le, da ni mogo- če pogruntati, kakšen poklic. Sodeč po klobasah, kakršna je slovenski uvodnik "Štiri leta pozneje", bi bil še najbolj pri- meren poklic kakšnega Pavliha. V tem članku z njemu lastno megljenovitostjo in zmedeno- stjo tveži, da zasluži Titov re- žim "podpora vsakega razum- nega in demokratičnega Jugo- slovana" 1) ker je omogočil edinstvo jugoslovanskih nara- dov in 2) ker gradi nove ceste, železnice, prekope, osuša mo- čvirja itd. To, da je to "edinst- vo" zgrajeno na pesku poli- eijskega terorja in da sta tu- di Hitler in Mussolini gradila nove ceste (pa še kakšne!) in prekope in tovarne in osuša- vala močvirja Toneta seveda ne zanima. Tudi zagrizeni no- trajni boj med Titovo in ko- minformsko frakcijo jugoslo- vanske "partije" je zanj brez važnosti in ga sploh ne omenja. Čudovita kolobocija!

Isti Tone Garden meni v ne- kem drugem uvodniku, da je mogoče simpatizirati z novo Jugoslavijo, čeprav se človek ne strinja z vsem, kar se tam dogaja, kakor se na primer tu- di Tito sam ne strinja z vsem (kar dokazuje s tem, da zapir- ra, muči, vlači pred svoja "ljudska sodišča in strelja na- levo in desno svoje komunisti- cne pajdaše, o katerih sumi, da drže s Kremlinom). Pričaku- jem, da nas bo v bližnji bodo- čnosti zagotvil, da je človek lahko z Vatikanom, čeprav je sicer proti papežu!

Iz urada tajnice clevelandske podružnice Lige kat. slov. Amerikancev

Zadnje tedne sem prejela sle- deče darove za begunce: Mrs. Mary Izanec je izročila ček od Mrs. Zaller, 16006 Waterloo Rd., darove od prijateljev, ki so darovali v spomin blagega po- kojnega rojaka Mr. John Zal- lerja, za begunce namesto ven- cev \$205.00 in od Mrs. Hvala \$2.00 — skupaj \$207.00.

Od Mrs. Johane Mervar, na- čelnice kampanjskega odbora \$65.00 in \$24.05, skupaj \$89.05.

Mrs. Urška Trtnik je prin- esla nabrano članarino od Mrs. Mary Marolt \$5.00, Mrs. Urške Trtnik \$2, Mrs. Mary Gubanc \$2.00 in po \$1.00 od Mrs. Anna Luzar, Mrs. Elizabeth Struck- le, Mrs. Anna Picely, Mrs. F. Baloh, Mrs. M. Vidmar, Mrs. M. Gerl, Neimenovana, Mrs. Laddie Stupica, Mrs. Josephine Posch, Mr. Anthony Logar in Mrs. Rose Kracker — skupaj \$20.00.

Mrs. Jennie Sintich, 910 E. 222 St. je darovala \$10.00.

Mr. Anton Grdina je poslal od Neimenovane iz Shawnee Ave. \$5.00 in od Neimenovane iz E. 139 St. \$5.00. Skupaj \$10.00.

Po \$5.00: Neimenovane iz E. 71 St., Mr. in Mrs. Anton Gre- gorach, 1176 E. 71 St.

Mrs. Mary Stanonik je izro- čila od neimenovane \$2.00. in Mrs. Frances Baraga pa od Mrs. Anna Sribar, 1031 E. 71 St. tudi \$2.00.

Mrs. Ursula Lovko, 5427 Ho- mer Ave., je darovala \$1.00.

Najiskrenjša zahvala vsem darovalcem za velikodušnost in plemenitost. Z vašo pomočjo se je nabralo v naši blaginji toli- ko, da smo lahko poslali na glavni štan Lige zopet ček za

Ubogi Tone Garden! Danes se pa kar ne morem ločiti od njega. Ko pa je moč tako ne- znansko zanimiv karakter; ta- ko svojstven čudak. Tako mu na primer ne gre in ne gre v glavo, da bi mogel kak sloven- ski list eksitirati brez sub- vencijs. "Well," je zategnil so- sed Miha ter se modro poče- ljal za ušesom, "mož mora ve- deti, kaj govori, sicer ne bi ste- zal jezika. Tovariši morajo imeti skušnje, sicer ne bi mo- gli govoriti, kaj je mogoče brez česa in kaj ne."

Urednik stare device "Enako- pravnosti" je zadnjič, najbrž pod vplivom nedavne pasje vro- čine povsem resno obdolišil Jon- teza in Koprivo odgovornosti za vso svojo anonimno pošto. "Če bo šlo tako naprej," meni sood Miha, "vaju bo kmalu za- čel dolžiti še odgovornosti, če ne bo mogel iti na stran!" Na Šenklerju je vse mogoče. Peter Kopriva

Nov grob v Ottawi, Ill.

Ottawa, Ill. — Iz naše nase- bine navadno ni dosti novic, le kadar smrt poseže v naše vrste, se oglasimo.

Sporočam, da smo 18. marca t. l. sprejeli k večnemu počitku, pokojno Frances Hren. Pokoj- nica je bila na splošno priljub- ljena med vsemi, ki smo jo po- znali, ker bila je mirnega in do- brosrčnega značaja, ter zelo do- bra gospodinja. Z eno besedo rečeno — Bila je dobra kršanska žena.

V Ameriko je prišla z dvema otrokoma, za svojim možem in to pred 36 leti, iz Mozirja, na spod. Štajerskem. Ob smrti je bila stara 77 let. Zapušča mo- ja in sina tu v Ottawi, in po- ročeno hčer z družino v Chica- go, ter več sorodnikov širom A- merike in v domovini.

Bila je dolgoletna članica na- šega društva št. 5. sv. Dušine, v katerega imenu izrekam glo- boko sožalje vsem prizadetim, pokojnici pa želim, da počiva v miru božjem, naj ji bo lahka Ameriška zemlja.

Frank Less.

\$1200.00 — in od tam pa se po- maga kar največ mogoče be- guncem k novemu domačemu ognjišču. Nujno se priporoča VAM dragi rojaki, da sežete po članski kartah, ki so po dolar- ju, ali če želite darovati več, na leto za članarino. Dolar se vsakemu posameznemu ne bo veliko poznal, če pa bo veliko število teh kartic razdanih, pa bomo lahko ponovno poslali le- po svoto na glavni urad Lige. Zato pa, če vam kdo ponudi ta- ko člansko kartico, dajte, vzem- ite jo — in si zabeležite kopet eno dobro delo, za katero boste dobili bogato plačilo od stroge- ga, ampak DOBREGA plačnika — Boga samega.

Kdor hitro da, dvakrat da — je pregovor. Ker je ravno SE- DAJ tisti čas, ko se NUJNO potrebuje denar za preseljeva- nje beguncev, je upati, da se vas bo prav ogromno število od- zvalo in pokupilo te članske kartice. Vsako okrožje jih la- sko dobi pri svojih uradnikih. Do prihodnjč torej — BOG Z VA- MI!

Maria Hochevar.

Odlikovanje za uspešno posredovanje v Palestini

Washington. — Predsednik Truman je odlikoval posredoval- ca Zveze Narodov v Palestini Dr. Ralph Bunche, za odlično iz- vršeno delo v izjemno težavni razmerah. Tudi generalni taj- nik Zveze Narodov je ob sloves- nosti govoril Izrael in upanje da bodo vsi vedno podpirali mi- roljubna prizadevanja Zveze in da noben narod ne bo več up- rabljal sile za uveljavljanje svoj- jih interesov proti sosedom.

KANADSKA

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLYSLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

Romanje kanadskih Slovencev v Midland

Na binkošno nedeljo, dne 5. junija t. l., priredijo Slovenci v Kanadi romanje v božjepotno cerkev v Midland, kjer počiva zemeljski ostanek kanadskih mučencev.

To romanje se bo vršilo na splošno željo vseh Slovencev v Kanadi.

Sporod bo slediti:

1. Na binkošno nedeljo jutraj se odpeljemo z avtobusi iz Toronta proti Midlandu. Zbirališče in uro odhoda bomo javili pozneje.

2. V božjepotni cerkvi v Midlandu bo ob 11. uri dopoldne sv. maša s pridigo. Prilika bo tudi za sv. spoved, zlasti za Slovence, ki bivajo v bližnji ali daljni okolici Midlanda.

3. Popoldne ob treh bo skupna pobožnost sv. kržvega pota na prostem. Pri vsaki postaji nam bo slovenski duhovnik podal kratko premišljevanje skrivnosti dotične postaje.

4. Prosti čas po cerkvenih slovesnostih bomo ob lepem vremenu prebili na prostem ob petju slovenskih pesmi. Ob slabem vremenu pa v romarski dvorani.

5. Kdor se romanja želi udeležiti, naj se takoj brez odloga prijavi na naslov G. Feliksa Sebanc, 41 Sylvan Ave. — Toronto.

Javite imena udeležencev z njihovim stalnim naslovom. Ne pozabite pa tudi napisati ali želite imeti v Midlandu celo gorko kosilo ali samo topel čaj oziroma kavo. Vodstvo romarske cerkve v Midlandu bo pripravilo le toliko hrane, kolikor bo pravočasnih naročil. Zato nam udeležbo nemudoma javite.

Od števila prijav bo odvisna tudi cena vožnje. Kolikor moremo predvideti, bo v najslabšem primeru vsota \$5.00 na osebo tja in nazaj, računano iz Toronta, verjetno pa bodo stroški manjši, zlasti če bodo prijave številne.

Dr. Jakob Kolarič,
slovenski duhovnik — misijonar.

SEM IN TJA PO KANADI

Poroča Janez Dobernos

VOLILNI BOJ se je sprožil po vsej Kanadi. Gre za generalne ali splošne volitve, ki bodo odločile, katera kanadska stranka bo vodila kanadsko politiko v parlamentu (House of Commons) v Ottawi. Vršile se bodo te volitve dne 27. junija in tri volilne politične stranke se potegujejo za dobro voljo volilcev. V tednu po 8. maju je začel tek volilne kampanje, kakor se tu izražajo. Po naše je to pač "volilni boj". Načelniki vseh teh strank so se vrgli najprej na kanadski vzhod, ki šteje največ prebivalcev in seveda odločuje tudi pri volitvah. Prve na vrsti so provincije Quebec, Nova Scotia in New Brunswick. Letos šteje nekaj poleg imenovanih tudi nova provinca: New Foundland.

TRI GLAVNE STRANKE so naslednje: Liberalna (the Liberals), napredno konservativna (the Progressive Conservatives), tretja se pa po angleško imenuje "the Cooperative Commonwealth Federation." Kako naj se to po slovensko pove, pa sami ugotovite. Podobno je, da je to stranka, ki naj obsega vse britanski "Commonwealth", o katerem sem nekoč že pisal. Torej bi bila ta stranka samo nekaka podružnica britanske ali angleške delavske stranke, ki zdaj vlada v Angliji. Seveda pa skuša naša angleške delavske stranke nekako prilagoditi kanadskim razmeram.

LIBERALNA STRANKA. Njeno ime se ne sme tako razumeti kot smo v domovini razumeli, ko smo govorili o "liberalizmu". Naši starokrajški liberalci so se tako imenovali, ker so se nagibali v prvi vrsti k "svobodnjaštvu" v verskih rečeh. Kanadski "liberalci" pa nečisto biti "svobodnjaki", ampak njim pomeni beseda "liberalen" toliko "svobodoljubje" ali celo samo "širokogrudnost." Tolerantni in stanni hočejo biti na vse strani, sprejemljivi za vasko naprednost, ki se jim zdi dobra, v verskih rečeh pa se drže svojih cerkev, pa naj bodo katoličani ali protestantje. Kanadski "liberalci" torej niso nevarni veri in cerkvi, saj njihov vodja sedanji kanadski ministrski

predsednik, veren katoličan, Francoz Louis St. Laurent. Podobno je, da bo poglavitna volilna karta liberalcev "social security" — več socialnega zavarovanja naj se uvede poton nove zakonodaje. Vrh tega se pa liberalci zanašajo tudi na to, da je njihov vodja, ministrski predsednik St. Laurent, zelo uveljavil svojo osebnost v teh mesecih, odkar je prevzel vodstvo federalne vlade. Njihovo upanje na zmago 27. junija ni majhno.

PROGRESIVNI KONSERVATIVCI — kdo so? Ali ni to malo čuden naslov za politično stranko, oziroma za karkoli? Če si človek božji "konservativen", te bodo liberalci in naprednjaki ozmerjali s "starokopitnem" ali celo "nazadnjakom." Če si "progressiven," boš dobil po glavi, češ da prodajaš "naprednjakstvo." Težko boš spravil v sklad konservativnost z naprednostjo, obojega ne moreš nositi v eni in isti glavi. Vsaj v naši stari domovini se nam je tako zdelo. V Kanadi je pa podobno, da se ta dva pojma čisto lepo ujemata. Vsaj tako menda misli ta politična stranka, ki ji načeluje minister George Drew, ki tudi misli, da bo zmagal pri volitvah 27. junija. Baje bo volilna karta te stranke ta: Naša centralna vlada mora postati manj birokratična, manj naklonjena bogatim, manj centralistična, posameznim provincijam mora dati več avtonomnih pravic. Morda bi se geslo te stranke dalo po slovensko izraziti tako: V sredi — v zlati skledi! Bodi konservativen, pa ne preveč! Bodi tudi progresiven ali napreden, pa spet ne preveč!

COOPERATIVE COMMONWEALTH FEDERATION pa vodi politikar M. J. Coldwell. Velikega pomena menda ta stranka nima. Veliko se ne omejuje v listih, morda se ne bom preveč zmotil, če sumim, da je nekaj takega ž njo v Kanadi kot je v Ameriki z Wallaseovo stranko, ki je lansko jesen tako lepo pogorela pri volitvah. Toda ne vzemite moje sumnje za veljavno, zakaj vsako besedo, ki je tu zapisem, moram sami pošteno preštudirati in z nadaljnjim

študiranjem kontrolirati. Če sem prav razbral iz časopisov, se ta stranka poteguje, kakor sem že zapisal malo poprej, za uveljavljanje podobnih načel v Kanadi, kot jih zastopa sedaj vladajoča delavska stranka na Angleškem. Z drugo besedo, ta stranka hoče uvesti splošno socializacijo javnega življenja, v gospodarstvu, šolstvu, skrbni za narodno zdravje, odpraviti nezaposlenost, in podobno. Njen cilj bi menda bil: Zmerom več socializacije pod vladnim pritiskom.

POLITIČNI PREROKI V OTTAWI si ne upajo napovedati zmage ne konservativcem ne liberalcem. Vsaj za sedaj ne. Ko bo volilni boj v teku, se utesene počasi pokazati, kam se nagibljejo volilci. V kolikor je dosedaj v javnosti programa ene ali druge stranke, pravijo poročevalci, da ljudje nimajo še kakke jasne slike o razlikah med eno in drugo stranko. Mnogim se zdi, da bo pač precej vseeno, katera stranka zmagala. Morda bodo volilci bolj gledali na osebnost kandidatov kot na program stranke. Nekateri že napovedujejo, da bo ministrski predsednik St. Laurent prišel na površje nekako tako kot je ameriški Truman prišel preteklo jesen. Dosedaj je se kar dobro izkazal, pravijo, naj pa ostane. Njegov osebni nastop je tudi privlačen, ko stopi pred volilce. Vrh tega se v Quebecu, ki velika šteje pri volitvah, potegujejo zanj že zato, ker je pač "naš človek." Francoz in katoličan. Provincija Quebec tu pa tam kar rada potegne s konservativci, radi osebnosti St. Laurenta pa je verjetno, da bo pri teh volitvah krepko podprla liberalce. Bomo že videli, kako bo.

AMERIŠKI FARMARJI so pa le malo preveč samogotni, tako vsaj se zdi njihovim kanadskim tovarišem. Gre za to, kje se bodo kupovali poljski pridelki, zlasti žito, za obnovo Evrope po Maršalovem planu. Kanada ima silne zaloge žita, vedno povadati časopisi, pa bi ga iz vsega srca rada zamenjala za dolarje. Teh namreč nima kar nič v izobilju. Njeni zastopniki pogosto pošljejo migljaje in še kaj bolj krepkega dol v Washington, češ da naj se upošteva kanadsko žito pri nakupovanju za Evropo. Ameriški farmarji imajo pa kar v samem Washingtonu svoje zastopnike, ki pazljivo poslušajo, kaj se govori in sklepa na vladnih mestih skušajo prisiliti odločilne kroge, da bi zalagali evropske potrebe samo z nakupovanjem v Ameriki. Ogromna žitna polja v Texasu in Oklahomi se dozorjajo in obetajo letino. Kam bomo z žitom, vpijejo ameriški farmarji, če boste v Kanadi kupovali, na Amerikance pa pozabili? In kanadčani se boje, da jih bodo ameriški tovariši res pregledali in izpodrinili.

THE ENSIGNIMA UVODNIK, ki se začne z besedami: Včasih se zdi, da bi človek lahko rekel o katoliški akciji to, kar je nekoč rekel pisatelj Mark Twain o vremenu: Vsakdo govori o njem, nihče pa nič ne stoji, da bi ga spremenil. Potem nadaljuje: Vseposvoda se govori o katoliški akciji in marsikaj se godi med nami ter skriva za to ime. Toda najbrž se premagang premaknejo, se kri "Nol" zavedamo, da vsako katoliško udejstvovanje se ni že tudi — Vem, čemu? Kadar se voziš v vin krajem nasproti, pozabiš, da si katoliški. Vse katoliške akcije, ki ga kredo opravljajo, se ne za trenotek na bedno usodo. No, zasluga imena Katoliške Akcije, vi vtisi vtolažijo nemirno srce, Katoliška Akcija je popolnoma zmotivljena, ki ima ne lepe dni se porazgube in u svoja pravila in čisto določeno tihnejo.

Nasmehnit se moram ob spominu na one dni, ko je stalo pol družine na kolodvoru, če sem se peljal v Kamnik iz Ljubljane ali na Vrhniko. Toliko, da domači niso jokali, ko je vlak potegnil. "Pa pili, ko dosepeš tja, da bomo vedeli, če se ti ni kaj zgodilo." Zdaj vem, da je bil to izraz globoke družinske povezanosti, obenem pa še odsev iz mirnega življenja našega predvojnega meščanstva. Obzorje se mi je razširilo, oči napile novih lepot. Zemlje so zgubile svoje razsežnosti, razdalje zmanjšale in ne verjamem, da bi se čutil, če bi me nenadoma prestavili v Avstralijo ali na kakšen drug konec sveta. Da je ta naš novi, vendar lep svet zelo majhen, sem se resnično zavedel šele na tej strani Atlantika.

Kadar sem nezadovoljen, vselej zavidam otroke, ki jim je trata za hišo ves svet, vsa sreča in vse zadovoljstvo.

Da je bila velika noč, sem ugadal le po tem, da je delo za dva dni prestalo in ker je bilo na kolodarju tako zapisano.

Med tračnicami je dan enak dnevu. Daleč je mesto in njegove navade. Slutiš, da je praznik, doživiš ga med skalami težko. Poleg boljše kosila se pomaršče in jabolka. Potem pa se bratova in prijateljeva kartica z voščili. Velika noč! Ležim na postelji in strmim pred se. Noči se. Zunaj letajo nočni metalji in žabe v močvirju so prišle s koncertom. Skozi okence pod stropom mekajo zvoki. Oči mi stoji na zahodnem nebu široko razkoračen. Globok mir vlada tam zgoraj. Ledena svetloba večernice je kot posameznim vprašanjem, ki mi razjedajo dušo vsa ta dolga leta. Srce vpija vase to hladno spokojnost. Mir! Mir! Vse postaja težje. Nekdo nalaho brunda staro ukrajinsko pesem. Pogrezam se v globine brez dna.

In sen, ki sledi, je poln spominov na pihre, na žegen, butare, procesije in na velikonočno pritikanje zvonov.

Dopisi in drugo

Nomadi na tračnicah

Kamloops, B. C. — Sprejaj kuhinja z jedilnim vozom, za njim dva spalna vagona, knjigovodje in foremanov voz ter nekaj vagonov za kurjavo in orodje — to je naš gang.

Odkar smo v B. C. so mu našli številko 23. Pozimi so ga Indijanci krstili: "Glauchet Gang," to je vsled tega, ker smo si ognjili odeje preko ramen, kadar smo drveli z motoriko ob silnem mrazu na delo. Pravijo, da take zime ni bilo že 30 let na zapadu. Okrog božice je bilo menda okoli 25 stopinj C pod ničlo. Delali smo kot nori, samo da smo se ogreli. Mislim sem takrat, da zime nikoli ne bo konec. Tresti se 10 ur na takem mrazu pač niso mačkine solze! Pa so le ozeleneli peščeni bregovi okoli Kamloopa in "Nomadi" so odložili zimsko obleko. Sedaj pa sonce že tako peče, da so skoro še srajce odveč.

Vsemogoče smo že delali na tej progi: dvigali, menjavali tračnice in pragove, vstavljali svetlobne signale, kopali odvajalne jarko pod progo, sekali led, čistili skale in kot zadnje, zgradili goromno škarpno ob bregu potoka, ki je grozil odnesti železniški most.

Ko smo polne tri tedne tovarili in zidali — z do 100 kil težkimi skalami, sem se nehotedomisli gradnje egiptovskih piramid. Odkar sem z doma, ne strpim več dolgo na enem mestu. Odkar sem pa na progi, se je ta nemir še podvojil. Čim stojimo nekaj tednov na eni postaji, že pričnemo izpraševati, kdaj da bomo šli naprej, vseeno kam, le naprej! Nomadeka kri se oglašja in sili naprej. Ko smo nas zapeljali približno 60 milj pred Vancouver, sem šel v mesto. Povem vam, z občutkom kmetijskega fanta iz gorke vasi, ki gre z botrom v Ljubljano k birmi. Ko sem se ozrl na gang, se mi je zdaj kot skupina zabojev in strah me je preletel ob misli, da se bom morda čez čas zopet vrnil vanj. Vancouver!

Moderno zapadno mesto s tišoci avtomobilov, slepečimi (na bivašca Eyropejca delujejo še bolj slepeče) svetlobnimi reklamami, pristaniškim hrščem, vrvežem in značilnim dežjem. Ustavil sem se v hotelu, se napil piva, gledal prvo popoldne pet filmov zaporedoma, preletel s taksijem vse mesto počez in

NAZNANILO KANADSKIM SLOVENCEM!

Vsem našim naročnikom po širni Kanadi naznanjamo da je blagovolila prevesti zastopstvo za Ameriško Domovino naša odlična Slovenka, gđ. Anica Dolenc.

Kanadski naročniki, novi in stari, naj torej pošljajo naročnino za Ameriško Domovino na njen naslov. Dopise, prejembe naslovov pa še nadalje na upravo Ameriške Domovine, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio, USA.

Za vse informacije in nasvete, najsi bo glede lista ali kaj drugega se rojaki v Kanadi lahko obrnejo na gđ. Dolenc. Njen naslov je:

MISS ANICA DOLENC

Ontario Hospital, 1007 Lakeshore Road
New Toronto, Ontario, Canada

podolgem. Nakupil sem kopo stvari (človeku, ki je triletni leta gledal le skale in smreke, se zdi razsvetljena prodajalna kot paradiz). Privoščil sem si vse zabave, ki jih zmore nepredelana denarnica. Potem pa sem ostal sredi mesta z obupno praznoto v srcu.

Nemir, ki ga je polno to mesto, se mi je zajedel v kosti. — Sredi vseh, blazno kričeh svetlih reklam, prometnega trušča in ogromnih proporcev skalnatih stavb, sem se vkljub kopi zavrtikov pod pazduho počutil bolj revnega kot zadnji garaž sredi pustinje.

Nikjer znanca, nikjer prijatelja!

Kot v posmeh so prigarani dolarji v žepu. Denar izgubi svojo privlačno moč, če nimaš nikogar, komur bi daroval res iz srca. Kupiš si obleko in čevlje, avto in hišo in še kaj — sreče si ne moreš kupiti — takih prodajalen ni in jih ne bo.

Ne občutiš več prometnega hrupa. Kina in gledališča izgube svojo mamljivost. In v človeku se oglasi stara želja: naprej! Ko je bil mestni tempo za mano, ko so v dalji pogasile luči in je pojenjal nemir — sem se resnično oddahnil! Bivši meščan je doživel sredi mesta ogromno, skorajda prvinako razočaranje. Zgodilo se je, kar pred civilizacijam je bil pred civilizacijam!

Kot družice ženina so me pozdravile cedre in skale za gangom. Tuljenje tovarišev, ki so mi prihiteli nasproti, je bolj godilo usmehom, kot vsi prikloni in pozdravi prijaznih mestnih prodajalcev. Nekaj iskrenega, domačega je bilo v njihovih kretnjah, ko so me tolkli po ramni. Bil sem zopet "doma," na svojem pogradu, zopet med Nomadi.

Ko pa so se oči napile sinjine neba, beline zasneženih gora in temnega žameta zelenih gozdov — ko sem dobrodu izlidal mestni prah, se je začuda zopet pojavilo staro hrepenenje po mestu.

Kje je vzrok temu nelogičnemu krogotoku želja?

Poznate zgodbo o slovenskem izseljencu, ki se je vrnil v stari kraj z namerom, da bo tam večino ostal?

Ko je pozdravil vse stare znanke, obiskal gomilo domačih, se nagledal domačih gora, nadihal vonja domačih grude in pomolil v farni cerkvi, se je ozrl z ne več rosnimi očmi naokoli. Videl je, da so znanci ostareli in nekdanja dekleta omožena. In nenadoma se mu je stozilo po Ameriki. Oprta si je še neizpraznjene kovčke ter se odpravil nazaj. Ko pa ga je zno-

Christiana Lodge and Cottages

Edwardsburg, Mich.

The Lodge has 30 rooms, with connecting shower and toilet. There are 14 cottages with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking.

All sports: golf, dancing, tennis and shuffleboard, horseback riding, private beach, boating and fishing, indoor games. Cater to overnight guests.

Located in Christiana Lakes in a grove of large trees, 190 acres of private playground on US 112.

Write for folder.

CHRISTIANA LODGE

DOMINIC KRASOVEC, Prop.

Phone 9126F5

P.O. Edwardsburg, Mich

MALI OGLASI

Avto naprodaj

Dodge 1937 sedan, prenovljen motor, prebarvan, kolesni obroči še dobri. To je avto za družino. Proda se radi smrti lastnika. Ta avto morate videti, da ga boste cenili. Vprašajte na 18309 Edgerton Rd. ali pokličite IV 0721. (May 17, 1920)

Naprodaj za \$7,800

7 sob hiša za eno družino in še 2 posebni sobi zgotovljeni v podstrešju, vse bakrene vodne cevi napeljavane pred 1 letom. Hiša je v mirnem, čistem in lepem kraju v Collinwoodu. Jo morate videti, da jo boste cenili. Za nadaljnja pojasnila vprašajte pri Albert E. Batich, 18009 Waterloo Rd., tel. IV 5577. (98)

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohlstvo.

IVanhoe 4221

18115 NEFF ROAD

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike

Sopke in cvetlice lahko brzojavimo na vse kraje Albin in Fred Thomas (Tome), lastnika

15800 Waterloo Rd. — IV 3200

BENEŠKI ZASTORI

Napravimo po vaši meri jeklene beneške zastore. Izbera 3 barv v jeklu in razne barve trakov. Frank Adamič da zanesljivo delo in po zmerni ceni.

TRU-SHADE VENETIAN BLIND CO.

22812 Nicholas Ave. zadej

RE 7075 RE 6969

DO YOU GET VITAMINS?

VITAMINS

Of course you do. But how much? Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH? Vitamin? A great many people do not, and as a result, they live poor.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day furnishes the body with daily requirements of the 13 vitamins which are essential to human health and well-being.

One One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule is all you need.

Write for folder.

CHRISTIANA LODGE

DOMINIC KRASOVEC, Prop.

Phone 9126F5

P.O. Edwardsburg, Mich

Stara mama

(POVEST)

Dejal bi, da se mi zdiš nekam zaskrbljena. Pojdi zdaj, bova zgodaj kosila. Imava se še mnogo pogovoriti. In nikar se ne preoblači. Taka si mi všeč."

"Bom kar hitro opravila." Stopila je do vrat, tam pa se spet obrnila. "Na kosilo me jemlje moj lastni brat," je dejala rahlo. "Tako ravnaš z menoj, da se spet čutim — kar dostojno, Erik."

Te zadnje besede pa so ga hudo zadele. Če bi bil še kdo v sobi, bi bil dejal, ko je odšel: "Usmiljeni Bog! Da je moralo priti tako daleč!"

Ni pa pri tem mislil na starost. Za to se je tako malo brigal kakor večina razumnih mož. Connie je seveda zgubila svojo mladost. To je tudi bilo pričakovati. Ni pa si nikoli pridobila njenega še mnogo zamrjevejšega naslednika, značaj. In tega je pogrešal. Bila je na tleh duhovno, miselno in moralno. Njen obraz je bil trdnja maska, njeni plavi lasje so poznali rabo peroksida, in njene sinje oči, bolj blede ko bratove, so med površno pobarvanimi trepalnicami brez izraza gledale v svet. Njene skratno pobarvane ustnice pa so se zdele tako prostaške, da ga je jezilo.

"In vse to samo zato," si je dejal, "da pridobi kakega Chioz. zija!" Priganjal jo je, naj si hitro nadene klobuk, ker kar ni mogel govoriti z njo v tej sobi otroških spominov. Preveč ga je soba spominjala na deklico petnajstih let z izrednim veseljem obrazom, na njen smeh in na grivo krasnih zlatih las, da so se še ljudje na cesti pogosto obračali in strmeli vanje. Hotel ji je pomagati, zato je prišel semkaj — a kako naj stvar začne? Moral bo stvar prepustiti ugodnemu trenutku in potem odločiti.

Ko se je vrnila s čednim kožuhom in preveč mladostnim klobukom, jo je še enkrat poljubila, da ji vlije poguma — kajti videl je, da je zares ginjena — potem pa jo vzel pod roko in odpeljal proti vratom. Neka stara ženska v drugi sprejemnici onstran dvorane pa je vse njune kretnje opazovala z naj-

živahnijim zanimanjem. Imela je v roki školjko za uho, pa je Boga zahvaljevala, da so njene oči še tako dobre ko neke. Samo pogledati si moral, kako je ta ženska naličena, in si vedel kaj je — to pa ni ovi-ralo Mr. Gregoryja, da jo je poljubil! Edini sin Lady Gregory! Vedela je, da je poročen z najmlajšo hčerko starega admirala Broughtona, ki je bil velik prijatelj rajnega kralja. Tamu je nekoč pri nekem vrtnem sprejemu dejal — menda je bilo leta 1907 — Na, tu imaš, zdaj pa se celo peljeta v isti kočiji! Prijel ji je za roko — in že ju več! Bog se usmilil! Kakšne neverjetne reči se dogajajo! Uboga Lady Gregory, in uboga zanemarjena žena. Nikoli ne bi verjela, če bi tega ne videla ma lastne oči. In ni zaman živela na tem pokvarjenem svetu svojih devet in šestdeset let — čeprav jih je večino prebila v Kensingtonu — da ne bi spoznala lahkoživke, če je katero srečala. In čudno, da bo prav jutri obiskala Miss Thomkinson, sestrično Broughtonovih. Ne, čeprav je v dno duše užaljena, da se v tej hiši nahaja taka ženska, rajši z Madame Leblanc o tej reči ne bo govorila. Ne izplača se prerokati s temi Franciži, pa bi ji tudi njena francosčina ne zadostovala v tako važni zadevi.

V kočiji pa je Erik mirno dejal:

"Vidiš, Connie, ljuba moja,

Spotting Disease

Photo by Emerson Yorks Studio
A doctor studies your X-ray film in a view box to determine if there is any tuberculosis infection. A confidential report is then sent to you at your home. The X-ray is the principal aid in diagnosing tuberculosis, a disease which kills 500 Clevelanders a year. Make sure you're safe from this dread disease. Check your chest. Get your free X-ray SOON!

prišel sem semkaj, da ti na kak način pomagam in te vzamem s seboj v Anglijo, če boš marala. Zvedel sem, da je tvoj zakon vse prej ko srečen. Povej mi, kako reči stoji."

Connie je poskusila govoriti, a vsi napori s ose končali tako, da je bruhnila v jok. Intela je javno, da je bilo kar neprijetno. Eriku je bilo hudo, ker se mu je smilila, zato jo je držal za roko ter gledal skozi okno na ceste, ki so mu bile nekoč tako domače. Živela je razburkano življenje tako dolgo, da ji je premagovanje postalo povsem nemogoče, si je mislil. Res je tudi bilo, da je jokala, kadar jo je prijel v vsem njenem nesrečnem burnem življenju. Vselej pa je za to imela kak vzrok. Zdaj pa je drugače. Nekaj, morda ravnanje bratovo, kakor da bi vsa ta leta ne bi bilo zgodilo nič, jo je pretreslo, da se sama sebi smili. Z enim samim korakom je preskočil vse, kar se je godilo zadnjih dvajset let. Bil je tak, ko nekaj, ona pa — njegove oči so bile prav tako svetle, na prvi pogled si mu videl, da je mož na svojem mestu, in na licu mu skoraj niso videl gub. Predstavljal ji je vse, kar je sama zgubila, vse, kar je zdravega in čistega in nedotaknjena. Spominjal jo je na njune igre, na

malice v otroški sobi, na dneve ob rekli, na majske tedne in na snažne fante v flaneli. Ni še srečala takega moškega, odkar je bila zbežala od svojega moža. Ljub ji je bil rahli vonj sivke, ki je nežno puhtel iz roba, katerega ji je bil pomagal. Vpraševala se je, se bo li mogla vrniti z njim v dobro urejeno življenje, ki ga živijo on in njegovi, proč od slabih žensk, ki so ji delale družbo toliko let, in od moških, pokvarjenih do mrtvega.

"Razburjena si, ker sem ti vse naenkrat povedal," je dejal Erik. "Bolje bi bilo, če bi ti

povedal počasi drugo za drugim."

Zmajala je z glavo. To ni bilo vzrok. Kaj pa je bilo, bi mu prav zdaj ne mogla praviti. Obrisala si je oči in lica z njegovim robcem, ne da bi bila kaj pazila. Ličilo je bilo pokvarjeno, a se za to ni zmenila. Ko pa sta videla, kako polna je restavracija, se je tega le domislila in si v naglici popravljala masko, medtem ko je Erik naročil kosilo.

Čeprav je Connie zdaj slabo izgledala, so ljudje vendarle vedno opazili, da je bila nekoč zelo lepa ženska. Čež nekaj mi-

nut minut je prišla k njegovi mizi, in zdela se je, kakor da so ji solze nekaj tako nenavadnega kakor kakemu kipu.

Značilno za njeno vrsto žensk je to, da takoj pozabijo, če so se neumno vedle, in si mislijo, da tudi drugi tako hitro pozabljajo. Ko se je usedala, se je ozrla po polni sobi, in si želela, da bi jo vsi videli v družbi takega moža. Bila je nanj ponosna, in če smo ji pravični, tudi ponosna, da je njen brat, ker je pozabila, da je v dvajsetih letih skoraj izgubila podobnost med njima, ki so jo nekoč vsi opazili.

Med kosilom mu je orisala svoje življenje do tega dne s hvalevredno odkritostjo. Videti je bilo, da noče olupševati nekaterih umazano grdih let, čeprav je kazala, da so njene ne-

areče izvirale bolj iz nezvestobe in sebičnosti moških ko pa iz njene lastne šibkosti. A iz njene pripovedovanja se je tudi videlo, da jo možki še vedno bolj zanimajo ko vse drugo v življenju. Ko je govorila z Erikom, se je večkrat ozirala na okoli in razkazovala svoje roke, ki so bile še vedno lepe.

Eriku se je zdela najvažnejša stvar v pripovedovanju njen strah pred Chiozizjem in njegovo ravnanje z njo. Prav s to zadevo se bo moral zdaj najprej baviti. Rekla je, da ji je grozil s smrtjo več ko enkrat, da bi od nje izabil denar. Njeni dohodki so se skrčili na manj k seden sto na leto, to je bilo vse, kar ji je še ostalo od znatnega premoženja, ki ji ga je bil zapustil Morton Freeman.

(Dalje prihodnjik).

"COME ON OVER

...and get Domestic-ated NOW!"

Find out how easy and how fine home sewing can be with a modern Domestic Sewing Machine! It's simple and satisfying with such "Make-you-want-to-sew" features as forward and reverse sewing... four-point feed that guides the material straight and true... "tailor-made" buttonholes... plus all the frills and refinements you can name. Come in for complete demonstration.

Prices from 139.95

FREE DEMONSTRATION

24 months to pay

We give cash discount instead of Eagle stamps

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6202 ST. CLAIR AVE.

JOHN SUSNIK

Rayon For Rugs!

A brand new rug yarn, made entirely of Avisco rayon, had just appeared on the market, and even amateur needleworkers are busily crocheting pretty, lustrous, scatter rugs. Called Lusterspun, the all-rayon yarn comes in 19 colors, is easy to handle, and works up quickly — you can make a 25 inch rug in just one day! If you'd like instructions for making one yourself, just send a stamped self-addressed envelope to the Woman's Page Editor of this newspaper.

K. S. K. JEDNOTA

★ ★ ★ ★ ★

POSOJUJE DENAR

članom KSKJ po 4% obresli

nečlanom po 5% obresli

na zemljišta in posestva

brez kake provizije

ali bonusa

★ ★ ★ ★ ★

Posojila so napravljena na tak način, da se na glavnico odplačuje v mesečnih obrokih.

Za pojasnila in informacije pišite na:

GLAVNI URAD K. S. K. JEDNOTE

351-53 NORTH CHICAGO STREET

JOLIET, ILLINOIS

G. WHISKERS

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NEPOZABNEGA SOPROGA, OČETA, STAREGA OČETA IN TASTA

Felix Surtza

ki se je preselil v večino življenje 17. maja 1947.

Zdaj bivaš vrh višave jasne, kjer ni mraku, kjer ni noči; resnice sonce ne stegni, tam sonce sreče ti na vgasne.

Žalujoci ostali:

MARY SURTZA, soproga;
MAE DRASLER, hči;
LOUIS L. DRASLER, zet;
LOUIS JR., vnuk;
PHYLLIS, vnukinja.

Cleveland, O. 17. maja 1949.

Zmagovalka. — Savel Zimand (levi na sliki) od new-yorškega komiteja za pobijanje bolezni rak, izroča sestri Martin Marie trofejo, ker so njeni učenci iz Cathedral višje šole dobili prvo nagrado za risbe, ki jih bodo porabili kot lepake in kampanji za pobijanje te zavrattne bolezni. Na desni pa je Nick Ampolo iz Abraham Lincoln višje šole v Brooklynu, ki je tudi prejel nagrado za svoje delo velikega lepaka. Kontesta se je udeležilo 549 tekmecev.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Ch. Wellington